

GEZ**KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO**

3. Miejscowość

DZIAŁDOWO

1. Nazwa

budynek mieszkalny

2. Czas powstania

1891 - 1914; przeb. 1916 - 1922

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

4. Adres

ul. Strumykowa 5
13-200 Działdowo

5. Przynależność administracyjna

województwo:
warmińsko-mazurskie**powiat:** działdowski**gmina:** Działdowo**obręb:** 0001 Działdowo
działka nr: 1277

6. Formy ochrony

**Ustawa z d. 23.07.2003 o
ochronie zabytków i opiece
nad zabytkami (art. 7)**
- Założenie Urbanistyczne
Starego Miasta Działdowa -
decyzja z 22.08.1960r. (A-530)**Ustalenia ochrony w MPZP
Miasta Działdowo - Uchwała nr
XXXVI/445/02 Rady Miejskiej w
Działdowie z 24.05.2002r. wraz
z późniejszymi zmianami****Ustawa z d. 07.07.1994 Prawo
budowlane (art. 39. ust. 3)**
- Gminna Ewidencja Zabytków

7. Opracowanie karty adresowej

autor: Anna Majewska

data: grudzień 2013r.

Anna Ulejewska

9. Fotografia dodatkowa

10. Opis architektoniczny

Obiekt założony na planie prostokąta o zwartej bryle, 2-kondygnacyjny, murowany otynkowany. Dach dwupołaciowy, kryty papą. Fasada podkreślona małym cokołem. Pierwsza kondygnacja zwieńczona gzymsem. Stolarka okienna: okna PCV 2- i 1-skrzydłowe. Na drugiej kondygnacji 2 okna większe, jednoskrzydłowe, PCV podkreślone murowanym gzymsem podokiennym i 2 okna mniejsze, PCV jednoskrzydłowe. Na poziomie strychu cztery parzyste wąskie otwory okienne pionowe, dwa zablendowane. Drzwi jednoskrzydłowe, płytowe z okleiną, wtórne. Otwór drzwiowy przemurowany, wtórnie wybite wąskie okno doświetlające sień oraz wtórna okładzina z terakoty. W lewej części budynku brama wjazdowa, wrota drewniane, dwuskrzydłowe, odeskowane.

11. Stan zachowania

Budynek całkowicie przebudowany. Częściowo zachowana stolarka drzwiowa.

12. Historia miejscowości lub obiektu

Działdowo lokowane na prawie chełmińskim 14.VIII.1344r.; dogodne położenie implikowało dobre kontakty handlowe; niszczone w czasie kolejnych pożarów i wojen. Po pożarze w 1733r. miasto odbudowano wg planu J.L.Schultheiss von Vhfriedt; po pożarze w 1794r. plan odbudowy miasta opracował mierniczy Tite i radca wojskowy Schimmelpfennig a obecny kształt centrum miasta jest efektem tej realizacji. W końcu XIX w. autorem większości realizacji był A.Stohr i skromniejszy A.Goerke. W 1915r. zatwierdzono plan odbudowy F.Kahma. Po zniszczeniach I WS architektoniczne wytyczne odbudowy miasta nadał H.Muthesius.

13. Uwagi

Przywrócić utracone cechy historyczne obiektu.